

Warszawa, dnia 11 stycznia 2018 r.

Poz. 88

USTAWA

z dnia 14 grudnia 2017 r.

o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688 oraz z 2017 r. poz. 1566 i 1567) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) prowadzenie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;”;
- 2) w art. 28f w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) udział w porównaniach międzylaboratoryjnych i badaniach biegłości.”;
- 3) w art. 28g:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego należy zapewnienie nadzoru nad jakością badań powietrza atmosferycznego, wykonywanych w ramach programów państwowego monitoringu środowiska, poprzez:
 - 1) organizowanie i wykonywanie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;
 - 2) dokonywanie przeglądów systemów zapewnienia i kontroli jakości w instytucjach obsługujących sieci pomiarowe i poszczególne punkty pomiarowe co najmniej raz na pięć lat;
 - 3) koordynację właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk nie-referencyjnych;
 - 4) wdrażanie nowych metod badawczych;
 - 5) uczestniczenie, przynajmniej raz na trzy lata, w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.”;
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Zapewnienie nadzoru, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do badań wykonywanych przez laboratoria, o których mowa w art. 28f ust. 1, polega również na:
 - 1) ujednocnieniu metod i procedur badawczych;
 - 2) szkoleniu pracowników tych laboratoriów w zakresie nowych metod badawczych;
 - 3) koordynacji na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską;
 - 4) wspieraniu prac prowadzonych przez europejską sieć krajowych laboratoriów referencyjnych ustanowioną przez Komisję Europejską.”.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4).

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 88 dodaje się ust. 5–11 w brzmieniu:

„5. Na potrzeby dokonywania oceny jakości powietrza, analiz rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu oraz prognoz zmian jego jakości uzyskiwanych w ramach państwowego monitoringu środowiska wykonuje się modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania.

6. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania wykonuje się na potrzeby:

- 1) dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89;
- 2) ustalenia odpowiedniego sposobu oceny jakości powietrza w poszczególnych strefach, o którym mowa w ust. 2;
- 3) określania ryzyka przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, o których mowa w art. 92a ust. 1, dla każdego roku podlegającego ocenie, o której mowa w art. 89;
- 4) określania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu albo wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji, o którym mowa w art. 93 ust. 1;
- 5) wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3;
- 6) prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91c.

7. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania wykonuje Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „Instytutem Ochrony Środowiska”.

8. Instytut Ochrony Środowiska współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska przy rozwijaniu badań naukowych dotyczących modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, a także narzędzi do tego modelowania. Warunki i szczegółowy zakres tej współpracy określa porozumienie zawarte pomiędzy tymi podmiotami.

9. Zadania Instytutu Ochrony Środowiska, o których mowa w ust. 7 i 8, są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach celu określonego w art. 400a ust. 1 pkt 15.

10. Zadanie, o którym mowa w ust. 8, jest finansowane w wysokości określonej w porozumieniu zawartym pomiędzy Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ministrem właściwym do spraw środowiska, Instytutem Ochrony Środowiska i Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

11. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 7 i 8, następuje z zachowaniem trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ustalanych na podstawie art. 400h ust. 2 pkt 7.”;

2) w art. 90:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w strefach na podstawie wyników pomiarów lub innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu wojewódzki inspektor ochrony środowiska posługuje się wynikami modelowania i analizami, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1 i 2.”,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999, 2056, 2180 i 2290 oraz z 2018 r. poz. 9.

- c) w ust. 4:
- pkt 1-3 otrzymują brzmienie:
 - „1) zakresy wymaganych pomiarów, z podziałem na pomiary ciągłe oraz wskaźnikowe;
 - 2) kryteria lokalizacji punktów pomiarowych oraz wymagania dotyczące reprezentatywności stanowisk pomiarowych;
 - 3) minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych z uwzględnieniem źródeł emisji;”;
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) przypadki, gdy ocena jakości powietrza:
 - a) powinna być dokonywana metodami pomiarowymi,
 - b) może być dokonywana:
 - przy zastosowaniu kombinacji metod pomiarowych i metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu,
 - metodami modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu lub innymi metodami szacowania;”;
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, oraz dokumentacji dotyczącej uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych, w tym jej zakres;”;
- d) w ust. 5:
- uchyla się pkt 2,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zakres i cel prowadzenia pomiarów wspomagających ocenę jakości powietrza, w szczególności zakres prowadzenia analiz składu chemicznego pyłu.”;
- e) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) sprawuje nadzór nad koordynacją na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.”;
- 3) w art. 92a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryzyko przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, ocenia się na podstawie wyników pomiarów lub przy wykorzystaniu wyników modelowania i analiz, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 3.”;
- 4) w art. 93 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz wystąpienie przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji ocenia się na podstawie wyników pomiarów lub przy wykorzystaniu wyników modelowania i analiz, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 4.”;
- 5) w art. 94:
- a) po ust. 1e dodaje się ust. 1f-1h w brzmieniu:
 - „1f. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Instytutowi Ochrony Środowiska wyniki pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1, na potrzeby wykonywania przez Instytut Ochrony Środowiska modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analiz wyników tego modelowania.
 - 1g. Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania, na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1-5.
 - 1h. Instytut Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania, na potrzeby realizacji zadania, o którym mowa w art. 88 ust. 6 pkt 6.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 1f-2a, biorąc pod uwagę konieczność gromadzenia danych i informacji na potrzeby krajowe i zobowiązań międzynarodowych.”;

Art. 3. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. – 0,00 zł;
- 2) 2018 r. – 0,00 zł;
- 3) 2019 r. – 540 000 zł;
- 4) 2020 r. – 650 000 zł;
- 5) 2021 r. – 650 000 zł;
- 6) 2022 r. – 650 000 zł;
- 7) 2023 r. – 650 000 zł;
- 8) 2024 r. – 650 000 zł;
- 9) 2025 r. – 650 000 zł;
- 10) 2026 r. – 650 000 zł.

2. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. – 0,00 zł;
- 2) 2018 r. – 3 150 000 zł;
- 3) 2019 r. – 2 670 000 zł;
- 4) 2020 r. – 2 030 000 zł;
- 5) 2021 r. – 1 970 000 zł;
- 6) 2022 r. – 2 030 000 zł;
- 7) 2023 r. – 1 970 000 zł;
- 8) 2024 r. – 2 230 000 zł;
- 9) 2025 r. – 1 970 000 zł;
- 10) 2026 r. – 2 030 000 zł.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 2 wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na sfinansowanie zadań, o których mowa w art. 88 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Ograniczenie wydatków, o którym mowa w ust. 3, polega na ograniczeniu zakresu:

- 1) współpracy, o której mowa w art. 88 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo jej zawieszeniu w danym roku budżetowym;
- 2) modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na potrzeby wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2.

5. Mechanizm korygujący nie może stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z art. 6, art. 7, art. 10 i art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1, z późn. zm.³⁾), art. 4 dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3, z późn. zm.⁴⁾), art. 9 i art. 10 decyzji wykonawczej Komisji 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 86, z późn. zm.⁵⁾) oraz zagrożenia możliwości wykonania zadania, o którym mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 2, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

³⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4.

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109 oraz Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4.

⁵⁾ Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 36.

Art. 4. 1. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania na potrzeby, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje się po raz pierwszy w 2019 r. i dotyczą one oceny poziomów substancji w powietrzu w 2018 r.

2. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu oraz analizy wyników tego modelowania na potrzeby, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 2–4 i 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje się po raz pierwszy w 2019 r.

Art. 5. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do badań powietrza atmosferycznego wykonywanych na podstawie umów, o których mowa w art. 28f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 28g ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*